

PRESSENS
FAGLIGE UTVALG

PFU-SAK NR. 034/16

KLAGER: Geir Are Jensen
ADRESSE:
PUBLIKASJON: Avisa Nordland
PUBLISERINGSDATO: 19.08.2015 og 08.02.2016
STOFFOMRÅDE: Diverse
SJANGER: Kommentar-/nyhetsartikkel
SØKERSTIKKORD: Kildekritikk og kontroll av opplysninger, tittelbruk, samtidig imøtegåelse
REGISTRERT: 15.02.2016
BEHANDLET I PFU: 24.05.2016
BEHANDLINGSTID: 99 dager
KLAGEGRUPPE: Næringsdrivende
PFU-KONKLUSJON:
HENVISNING VVPL.:
OMTALE/ANONYM.:
MERKNADER: Deler av klagen er parallell med [sak 282/15](#).

SAMMENDRAG:

Avisa Nordland (AN) publiserte **onsdag 19. august 2015 (kl. 09.03)** på sin nettutgave (an.no) et debattinnlegg under sitattittelen [«- Direktøren for Stormen opptre mer som eieren av en saloon og bordell i det ville vesten»](#). Over brødteksten sto det:

«Les Morten Strøksnes' knallharde angrep på navngitte personer i Bodøs kultur- og maktelite.»

Videre ble det opplyst:

«Forfatter og skribent Morten Strøksnes satte igang en voldsom debatt etter sin kronikk om Bodøs kultur- og maktelite. Debatten gikk varm på lokale og sosiale medier. Nå kommer Strøksnes med sitt tilsvarende; et knallhardt angrep på navngitte personer i det han omtaler som Bodøs maktelite. an.no publiserer her hele innlegget fra Strøksnes, som har tittelen "Bodø Nuvel":»

Innlegget var illustrert med et portrettfoto av Strøksnes, og litt over fotoet, ved siden av den innledende og forklarende teksten (siteret over), sto det i en ramme med lilla bakgrunn:

«Det som er 'faen så typisk' er at Geir Are Jensen bruker Bodø Nu til å fronte sine venners agenda.»

Sitatet var hentet fra innlegget, som for øvrig begynte slik:

«Kjære bodøværinger.

Ta en nærmere kikk på typene og miljøene som styrer byen på vegne av dere. For et par uker siden skrev jeg en spaltetekst som er blitt trykket i flere aviser (BT, Adresseavisen, Nordlys og Avis Nordland). Teksten var et forsøk på å si noe kortfattet og subjektivt om Bodø, en by jeg er glad i og som er inne i en rivende utvikling. Som ventet hang mange seg opp i en setning: 'Bodø har også lenge hatt rykte på seg for å være en ganske korrump by.' Flere av byens journalister er i harnisk over denne setningen. Noen tror det bryter med god presseetikk og snakker om Pressens Faglige Utvalg. Men det finnes ingen lover og regler mot å skrive en ufordelaktig setning om Bodø. Spesielt ikke når den er sann.»

Videre under mellomtittelen «Tuppen og Lillemor», skrev Strøksnes:

«Flere journalister i Avis Nordland og Bodø Nu har hevdet at jeg farer med syltynne anklager. De vil ha konkrete eksempler.

Den sentrale personen i publikasjonen Bodø Nu er, og har alltid vært, Geir Are Jensen. Han er (ifølge seg selv) en nær venn av Stormen-direktøren Rolf-Cato Raade. I fjor høst, rett før åpningen av Stormen, portretterte Jensen sin kompis. I ingressen står det: 'Noen uker før åpningen fikk Rolf-Cato Raade tilbud om å bli ny direktør for Royal Scottish National Orchestra.'

Virkelig? Fikk en mann med så lite relevant erfaring, og som hadde gjort seg så upopulær som leder for Nordnorsk opera og symfoniorkester i Tromsø tilbud om en så prestisjetung stilling?!

Royal Scottish National Orchestra vet jo svaret. Til meg avviser kommunikasjonsavdelingen ved RSNO kategorisk at de har tilbudt Raade denne stillingen. 'Raade wasn't offered the post.'

Hvorfor sier Raade da, i samme intervju, ført i pennen av Geir Are Jensen: 'Jeg kjente spenningen i kroppen. Det ble noen netter med lite søvn. Men taimingen ble totalt feil. Det er Bodø og Stormen som gjelder. Punktum! Men det er faen så typisk at noe sånt dukker opp like før vi skal åpne dette huset... Jeg grubla fælt.' Noen lyver her. Jeg tviler sterkt på at det er Royal Scottish National Orchestra.»

I kommentaren kritiserer Strøksnes Geir Are Jensen for å favorisere sine venner i Bodø Nu:

«Det som er 'faen så typisk' er at Geir Are Jensen bruker Bodø Nu til å fronte sine venners agenda. Bodø Nu har siden trykket en rekke saker om direktøren for Stormen. Disse handler for eksempel om at Rolf-Cato Raade måtte avbryte sydenferien for å gå på konsert i Stormen (sjekket ikke direktøren programmet før han dro!?). Den siste gladsaken kom for et par uker siden, da Rolf-Cato Raade 'slo til', under Bleken-utstillingen i Harald Bodøgaards galleri.»

Videre stiller Strøksnes spørsmål ved den økonomiske styringen av Stormen, og hvorvidt engasjementer og oppdrag er utlyst i henhold til regler. I denne sammenheng påpeker Strøksnes også hvilke relasjoner og bånd som skal foreligge mellom personer i ulike posisjoner:

«Den nye økonomisjefen på Stormen heter Grete Bang Ingebrigtsen, og er ifølge Rolf-Cato Raade hentet 'fra øverste hylle'. Kan det ha en sammenheng med at hennes mann er eiendomsinvestoren og høyremannen Odd Emil Ingebrigtsen? Han var for øvrig lederen for det høyst kontroversielle opplegget rundt Rica-

Scandic-hotellet, der Geir Are Jensen også var investor, ifølge Dagens Næringsliv. Avisen skrev for eksempel 16.09.2010: 'Bodø Havn inngikk for flere år siden en avtale med en lokal investorgruppe i selskapet Havneutsikten, med profilerte bodøfolk som Høyre-politiker Odd Emil Ingebrigtsen, Gunnar Johansen, Geir Are Jensen og Jo Løvold på eiersiden. Det ble murret om både kameraderi og gutteklubben grei.'»

Strøksnes kom dessuten inn på det han omtaler som «Stormen-skandalen» (som handler om driftsformen til kulturhuset; bystyret vedtok at det skulle driftes etter utleiemodellen, uten risiko for ekstra momsregning, slik tilfellet ble for Stavanger kulturhus, senere viste det seg imidlertid at bystyrets vedtak ikke ble fulgt opp, sekr. anm.):

«La oss holde oss i Stormen. Bystyret driver ikke kontinuerlig oppsyn med Stormen. Dermed er kulturhuset og pengebruken der i realiteten kontrollert av to gode kompisar: Rolf-Cato Raade og Morten Jakhelln. Ordføreren har et overordnet ansvar. Men som alle i Bodø vet: Ordfører Hjartøy har tette bånd til både Raade og Jakhelln. Stormen-skandalen dreier seg om at Raade og Jakhelln – med rådmann Jensen i en høyst pussig, og kanskje illegitim rolle som støttespiller, siden Stormen ikke er hans ansvar – har overprøvd byens folkevalgte, noe som kan koste Bodøs skattebetalerne 60 millioner kroner.»

Strøksnes kritiserer også mediene i Bodø, deriblant Bodø Nu:

«Jeg har sjelden registrert at Bodø Nu har gjort noe som minner om kritisk journalistikk om noe. Det er stort sett Heia, Heia Bodø! Men det finnes ett unntak. I august i fjor trykket nemlig Bodø Nu en sterkt kritisk vinklet artikkel mot en person som hadde vært involvert i leder- og utviklingsgruppen for Stormen. Denne personen søkte på jobben som biblioteksjef i Stormen. Vinklingen til Bodø Nu var: søkeren hadde vært med på å utforme stillingsutlysningen som hun nå selv søkte på. Alle som ble intervjuet, og satt med kunnskap om saken, avviste problemstillingen. Søkeren hadde ikke hatt noe å gjøre med denne arbeidsoppgaven. Svarene fikk imidlertid ikke Bodø Nu til å endre vinkling. For Bodø Nu, den kritiske vaktbikkja som passer på at ting går riktig for seg i Bodø, hadde fått ferten av uheldige dobbeltroller og inhabilitet! Den eneste plausible forklaringen på artikkelen ligger i vennerelasjonen mellom Raade og Geir Are Jensen. Raade ville ikke ha vedkommende søker på Stormen. Han trives tilsynelatende best i selskap av gode, men underdanige venner. Er det virkelig slik dere vil ha det, Bodø?»

Under mellomtittelen «**Bodøs problem**» henviser Strøksnes konkret til den tidligere kommentaren han skrev om Bodø:

«Min kommentar skapte en viss storm i Bodø, på grunn av én setning: At byen hadde ord på seg for å være ganske korrump. Tenk at en som ikke engang er bodøværing kan si noe slikt! var reaksjonen fra flere av byens journalister, som dermed forsøkte å være en buffer mellom meg og byens mektigste.»

Videre ga Strøksnes' direkte svar til flere av dem som har reagert på det han skrev, blant annet kommentatorer i AN. Strøksnes kritiserer også AN, som han mener «**kunne være langt mer pågående og offensive overfor maktmiljøene i byen**». Derpå kommer han tilbake til Bodø Nu:

«Geir Are Jensen og Bodø Nus reaksjon på min spalte om Bodø, var å sende et stort barn med fortid i Se og Hør etter meg, med en kommentar som ikke engang hadde passet i Se og Hør (Jeg har nok bodd for lenge i Oslo! Jeg kan umulig være noen journalist eller forfatter! Når jeg skriver én ufordelaktig setning om Bodø!) Kommentatoren, som kaller seg Rune Nilsen, og Bodø Nu er den perfekte match. Geir Are Jensen er kanskje en vellykket forretningsmann. Men jeg synes ikke han fortjener å kalle seg en presseman. Hans blekke burde vurdere å skifte navn fra Bodø Nu til Bodø Nuvel. Bodø Nu fortjener ikke lesernes tillit.»

Under mellomtittelen «**Stormen saloon**» siterer Strøksnes også hvordan en journalistvenn som har dekket Bodøs kulturliv, skal ha beskrevet dette:

«Bodø er en by der også kulturlivet er preget av sterkt kameraderi og dobbeltroller. Det handler om å skaffe seg selv og sine egne fordeler. Holder man seg ikke inne med de riktige personene, får man verken jobb eller oppdrag. Bodøs kulturliv er som en bakteriekoloni i et reagensrør. På innsiden har alle det fint, helt til de drukner i sin egen skit. Bestemmelser tas stort sett i det skjulte. Folk er livredde for å snakke, for de vet de vil bli straffet for det.»

Strøksnes skriver videre:

«Journalisten velger å være anonym, og det er ikke vanskelig å skjønne hvorfor. To dager etter at min spalte hadde vært på trykk, møtte en venn av meg Rolf-Cato Raade etter en Sondre Lerche-konsert i Stormen. Raade var rasende, tok et jerngrep rundt håndledet til vedkommende og skjelte ham ut. Han sa blant annet, foran mange vitner: 'Det er du som er informanten til Strøksnes!' Episoden var selvsagt høyst ubehagelig og ekstremt upassende (...) Dessuten er påstanden bare tull. (...) Det mest interessante er Raades språkbruk og fokus. En Stasi-offiser ville gjort det med større eleganse. Direktøren for Stormen opptremer som eieren av en saloon og bordell i det ville vesten – i tiden før lov og orden ble etablert. Mens bladfyken med hatten på snei, altså Geir Are Jensen, løper etter og noterer det maktpersonene ber ham om.»

Avslutningsvis påpeker Strøksnes hva Bodø trenger, og han kommer også inn på hva han skrev i sin første kommentar:

«Når Bodø skal gå fra stor småby til liten storby trenger den kritisk journalistikk og uavhengige ressurspersoner som ikke er bundet opp av lojalitet eller egeninteresse. Uten slike komponenter er byen, og byens majoritet, ute å kjøre. Et fungerende demokrati er avhengig [av] at denne rollen fylles av noen. (...) Er Bodø korrupt? I min opprinnelige kommentar om Bodø sa jeg faktisk ingenting om det. Jeg skrev at byen hadde 'ord på seg blant mange' for å være korrupt. Korrupsjon kan være så mangt. En type korrupsjon er at folk med makt, spesielt i offentlige stillinger, gir hverandre urettmessige fordeler og særbehandling. Selvsagt skjer dette i Bodø, som de fleste andre steder, i dag. Har det utviklet seg en spesielt uheldig kultur i Bodø, en kultur preget av kameraderi, nettverk, vennskap, dobbeltroller og inhabilitet? Svaret på det spørsmålet greier antagelig de aller fleste som har lest dette debattinnlegget å besvare selv.»

I debattinnlegget la AN også inn lenker til flere av de angrepnes tilsvær. Blant annet ble en artikkel med kommentarer fra redaktøren i Bodø Nu, Markus André Jensen, publisert kl. 10.56 samme dag, under tittelen «[- Historieløst å si at Bodø Nu ikke driver kritisk journalistikk](#)».

Også Bodø Nus daglige leder, Geir Are Jensen, svarte opp kritikken. Hans tilsvær (med tittelen «[-Jeg forklarer gjerne hvordan Morten A. Strøksnes er en avløpskanal for andres skit. Og hvorfor hans retorikk stinker enda verre](#)» ble publisert torsdag 27. august 2015, en drøy uke etter at Strøksnes' kronikk ble lagt ut på nett.

AN publiserte også mandag 8. februar 2016 en annen nettartikkel som involverte Geir Are Jensen. Denne gangen handlet det om et helt annet tema: gründervirksomhet, investeringer og fond. Artikkelen hadde tittelen «**Geir Are og mange andre skulle skape Nord-Norges framtid. Resultat: Konkurser og enorme tap**». Innledningsvis i brødteksten sto det:

«Creative Visual Group hadde en briljant ide. Trodde de, skriver [nord24.no](#). Selskapet skulle bli en global aktør på få år. De skulle tjene store penger på videresalg av nettbilder til en svært billig penge. KapNord Fond bet på. Men noen år senere ble selskapet avvirket. Det meste gikk tapt. Bak selskapet sto blant andre Geir Are Jensen fra Bodø. Historien er langt fra enestående.»

Deretter ble det vist til noen eksempler på prosjekter som «fikk problemer og gikk konkurs» eller «ble avvirket», og under mellomtittelen «Fikk milliarder», het det:

«Etter å ha klaget på manglende risikovillig kapital nesten ved enhver anledning, ble godt over en milliard kroner tilgjengeliggjort for Nord-Norge gjennom offentlig finansierte fond. (...) Nord24.no har gjennomgått regnskapene til alle de nordnorske fondene - samt alle regnskapene til selskapene som fondene har investert i.»

Under mellomtittelen «Aller verst» sto det:

«Nord24s kartlegging viser at det er investert i stort antall selskaper. Flere selskaper er gått konkurs. Det er gjort formidable nedskrivninger av verdier. (...) KapNord Fond as i Bodø, hadde en kapitalbase på 255 millioner kroner, som et av seks distriktsrettede såkornfond opprettet i statlig regi. Fondet har hatt svære tap, og negativ egenkapital.»

Flere fond ble omtalt, og det var også innhentet kommentarer til tallene fra noen av de omtalte fondene, samt fra fagpersoner ansatt ved Handelshøyskolen i Tromsø (UiT). Eirik Sørgård i KapNord Fond uttalte:

«- Det er kjempekrevene med såkornfond. Hvordan det går til slutt får vi se, men det er naturlig med en svart periode etter 7 år. Det vi har igjen i porteføljen er vi ganske komfortable med[.]»

Artikkelen var illustrert med bilder av noen av de omtalte personene og selskapene, deriblant Geir Are Jensen. I bildeteksten sto det om ham:

«Geir Are Jensen sto bak Crestock.»

For øvrig ble artikkelen oppdatert 11. mars 2016 (som en del av forsøket på å løse saken i minnelighet, sekr. anm.), og i den forbindelse ble det lagt til følgende tekst:

«Under overskriften ‘Geir Are og mange skulle skape Nord-Norges framtid. Resultat: Konkurser og enorme tap’ publiserte Avisa Nordland 8. februar en artikkel om det nordnorske fondsmiljøet. Tittelen er misvisende. Selskapet Geir Are Jensen var gründer for, Crestock, gikk ikke konkurs og uttrykket ‘enorme tap’ var ment å beskrive det samlede fondsmiljøets resultater, ikke Jensens. AN beklager den misvisende vinklingen på saken.»

Etter oppdateringen ble tittelen endret til: **«I år etter år klaget nordlendingene på pengemangel. Dette skjedde da vi fikk over 1 milliard kroner i fanget.»**

KLAGEN:

Klager er gründer og daglig leder av Bodø Nu. Han anfører å klage som privatperson, og mener AN har brutt punktene 3.2 (kildekritikk og kontroll av opplysninger), 4.4 (dekning for titler) og 4.14 (samtidig imøtegåelse) i Vær Varsom-plakaten (VVP).

Når det gjelder den påklagede kronikken, mener klager han her skulle fått anledning til samtidig imøtegåelse (VVP 4.14) av blant annet følgende formuleringer:

- a) Det som er ‘faen så typisk’ er at Geir Are Jensen bruker Bodø Nu til å fronte sine venners agenda.
- b) Jeg har sjelden registrert at Bodø Nu har gjort noe som minner om kritisk journalistikk om noe. Det er stort sett Heia, Heia Bodø!
- c) Geir Are Jensen er kanskje en vellykket forretningsmann. Men jeg synes ikke han fortjener å kalle seg en presseman. Hans bleske burde vurdere å skifte navn fra Bodø Nu til Bodø Nuvel. Bodø Nu fortjener ikke lesernes tillit.
- d) Mens bladfyken med hatten på snei, altså Geir Are Jensen, løper etter og noterer det maktpersonene ber ham om.»

Klager opplyser at han ble kontaktet av AN etter publisering. Han anfører: «Det burde her ikke herske tvil om at dette dreier seg om sterke beskyldninger. Det er åpenbart at Strøksnes utsagn er et direkte forsøk på å skade Bodø Nu’s renommé og vår troverdighet i Bodø-markedet. Fra et spinkelt erfaringsgrunnlag fradømmer han både undertegnede og Bodø Nu all journalistisk kredibilitet. (...) Jeg finner det skjerpene at Avisa Nordland, vår fremste konkurrent, lar dette publiseres ukritisk og uten mulighet for samtidig imøtegåelse. Avisen har åpenbart en forretningsmessig fordel av at vårt renommé svekkes.»

Klager legger også til at innlegget «er av betydelig lengde, nærmere 3.000 ord», og at det ble publisert kl.09.03, og at han fikk en epost – en generell henvendelse – fra AN kl.09.06, «hvor det pålegges [han] å granske en tekst på 3.000 ord og deretter formulere tilsvar». Klager kommenterer: «Min situasjon denne morgenen var at jeg sto midt oppe i en flere dagers innspilling av dokumentarfilm, uten mulighet til å gå inn i saken.»

Klager opplyser at han ble kontaktet på ny senere på dagen: «Kl. 10.24 fikk jeg en ny epost fra AN med fem konkrete spørsmål (...) Spørsmålene viste med all tydelighet at Avisa Nordland begjærlig hadde slukt Strøksnes oppfatning av alle forhold rundt saken – en innstilling som kom til å prege all videre dekning av saken. Og dette til tross for at avisen på

tidlig tidspunkt visste at Strøksnes var drevet av motiver som ikke kom frem i hans tekst – nemlig det faktum at to av hans nærmeste venner i Bodø i lengre tid hadde ligget 'i krig' med Rolf Cato Raade, direktør for Stormen konserthus og min venn.»

Når det gjelder dette siste momentet, anfører klager: «Under Parken-festivalen, fire dager etter innlegget ble publisert, møtte jeg sjefredaktør i Avisa Nordland, Jan Erik Hanssen, som bekreftet at AN visste om denne sammenhengen og hadde fått ytterligere tips om denne gjennom uken. Jeg spurte: Hvorfor skriver dere ikke om det da? Svaret fra Hanssen var to-delt: Punkt én: Avisen ventet på mitt tilsvaer, hvor de forventet at jeg skulle belyse Strøksnes' alternative motiver. Punkt to: At det ikke var rett dramaturgi å belyse Strøksnes' alternative motiver på dette på dette tidspunkt. Jeg kom med et tilsvaer 27. august (vedlegg 2), hvor jeg blant annet påviste denne sammenhengen.»

Slik klager ser det, har AN dermed også brutt VVP punkt 3.2 (kravet om kildekritikk og kontroll av opplysninger). Klager skriver: «Publiseringen fremstår som uforberedt, uten kritisk gjennomgang og faktasjekk.»

Hva gjelder den påklagede nyhetsartikkelen, reagerer klager blant annet på tittelen (VVP 4.4): «I tittelen blir jeg (ved fornavn – og som eneste nevnte aktør, til tross for at investeringen i Crestock er blant de minste) direkte knyttet til både *konkurser* og *enorme tap*. Dette er sterkt misvisende. Resultatet for Crestock sin del var at selskapets aktiva til sist ble solgt til verdens tredje største aktør i dette markedet, Masterfile i Canada. Dette fremkommer ikke i artikkelen.»

Klager opplyser også: «Etter salget til Masterfile sto KapNord igjen med et tap på 2,8 millioner kroner på investeringen i Crestock, hvilket heller ikke er *enormt* i slike sammenhenger. Dette tallet var heller ikke med i ANs dekning.»

Klager karakteriserer fremstillingen som tendensiøs, og opplyser: «Crestock ble faktisk en global aktør, med over én million bilder i basen, det var derfor vi lyktes med et salg til Masterfile. Selskapet ble riktig nok avvirket etter prosessen med Masterfile, men her lar man ordet *avviklet* spille på lag med ordet *konkurs* i tittel, og lar leseren sitte igjen med *det* inntrykket.»

Etter klagers mening – «med en slik vinkling og en slik ordbruk i tittel, samt foto av undertegnede» – skulle han også vært kontaktet for samtidig imøtegåelse (VVP 4.14) forut for denne publiseringen. Klager opplyser at han aldri ble kontaktet, og at en imøtegåelse ville kunne korrigert det feilaktige inntrykket som ble skapt.

Klager anfører: «Jeg ble etter dette oppslaget kontaktet av en rekke folk. De som visste om Crestock-historien var rystet over vinklingen, og knyttet dette tittel-stuntet til min rolle i Bodø Nu. Mens den andre halvparten, som ikke kjente til Crestock, konfronterte meg med en konkurs de aldri hadde hørt om tidligere, samt enorme tap.»

FORSØK PÅ MINNELIG LØSNING:

Partene har vært i kontakt med sikte på å løse saken i minnelighet, uten at dette har ført fram. For detaljer om forsøket (som i hovedsak gjaldt nyhetsartikkelen), se blant annet ANs første tilsvaer («Forsøk på minnelig ordning», sekr. anm.).

TILSVARSRUNDEN:

Avisa Nordland (AN) bemerker at klager anfører å klage «som privatperson». AN mener det «bør føyes til»: «[K]lager er en sentral og godt synlig samfunnsaktør i Bodø, med eierinteresser i en rekke ulike bransjer, også etter at han overlot redaktørkrakken i Bodø Nu til andre. Han er fortsatt eier og daglig leder av Bodø Nu.»

Hva gjelder klagen konkret, og bruddene som er anført i tilknytning til Strøksnes' kronikk, viser AN til den tidligere PFU-saken ([282/15](#)) som gjaldt samme publisering (klage fra direktøren av Stormen kulturhus, sekr. anm.). AN skriver: «[D]et påklagde innlegg på [www.an.no](#) onsdag 19. august 2015 [var] ikke et enkeltstående eller frittstående innlegg fra Morten Strøksnes. Det var et ledd i en sak som hadde vært behandlet i mediene helt fra vårparten, og var i særlig grad gjenstand for debatt etter Strøksnes sitt første innlegg, publisert i Avisa Nordland tirsdag 4. august 2015. Det Jensen ikke nevner i sitt klageskriv, er at Jensen selv – og flere andre – tok til motmæle mot Strøksnes umiddelbart, og forlangte at Strøksnes skulle fremlegge dokumentasjon for sine påstander om Bodø som korrumpert by. I et innlegg publisert 5. august, både på [bodonu.no](#) og [an.no](#) skrev Geir Are Jensen følgende: 'Svar på tiltale. Hadde vært interessant om du, [Morten A. Strøksnes](#), kunne fremlegge det minste fnugg av dokumentasjon for dine påstander om Bodø som en korrumpert by. Hvis ikke fremstår din tekst som ren ryktespredning, og du sjøl som avløpskanal for andres skit.'»

AN viser også til ytterligere publiseringer som avisa mener underbygger argumentet om at klager var en av dem som oppfordret Strøksnes til å skrive den påklagede kronikken. AN skriver: «Geir Are Jensen nevner altså ikke med ett ord i sin klage at samtlige fire utsagn (a,b,c,d) som han påklager i innlegget 19. august, kommer som et resultat av Jensens egen oppfordring fra 5. august.»

Når det gjelder spørsmålet om samtidig imøtegåelse, anfører AN i tillegg: «Jensen bekrefter at vår redaksjon varslet om publiseringen av Strøksnes sitt innlegg tre minutter etterpå, men nevner ikke flere tilfeller av henvendelser fra oss samme dag og i dagene etter for å få imøtegåelser/tilsvar. Til tross for de ufattelige negative konsekvenser som Jensen mener at innlegget skulle få for Bodø Nu's og hans eget renommé og troverdighet, venter han mer enn en uke med å komme med sitt tilsvarende, publisert på [an.no](#), torsdag 27. august 2015. (...) Jensen har også fulgt opp med det som kalles et 'saftig debattinnlegg' i [bodonu.no](#) den 12. september, under tittel '[Stakkarslige Strøksnes](#).'»

Slik AN ser det, kan det «neppe være noen tvil om at dette er en løpende og sammenhengende debatt», og: «De påklagde utsagn har klart preg av å være vurderinger og meningsyttringer, og ikke beskyldninger om faktiske forhold. Utsagnene er dessuten fremkommet på klagers uttrykkelig oppfordring.» AN avviser derfor å ha opptrådt presseetisk uakseptabelt overfor klager i tilknytning til publiseringen av kronikken.

I forbindelse med den påklagede nyhetsartikkelen, opplyser AN å ha forsøkt å inngå en minnelig ordning med klager. AN skriver: «Vi har fullt ut erkjent at vinkling og overskrift i den aktuelle nettartikkelen var misvisende. Dette har vi både korrigert og beklaget, både i selve artikkelen på nettet, og ved egen publisering i papiravisen 12. mars 2016 (vedlegg 1). Dette er skjedd gjennom tekst formulert av klager selv, og vi har dessuten donert 5000 kroner til bymisjonen, alt i samsvar med klagers ønsker for en minnelig ordning. Når alle klagers krav til minnelig ordning er oppfylt må klagen etter vår oppfatning avvises, eller Avisens [sic] Nordland frikjennes for brudd på god presseskikk.»

Klageren anfører at han etter å ha mottatt ANs tilsvaer «med respekt å melde vil (...) avvise hele avisens tilnærming til saken». Klager skriver: «Det er for meg mer åpenbart enn tidligere at det er begått klare brudd på VVP. Forsøket på minnelig løsnings avdekket et nytt klart brudd på VVP. 4.13: *Feilaktige opplysninger skal rettes og eventuelt beklages snarest mulig.* Til tross for at sjefredaktør i AN erkjente at den angjeldende tittel (sak 2) var misvisende, motsatte han seg å bringe en umiddelbar rettelse og beklagelse – derimot benyttet han dette momentet som et 'pressmiddel' for å oppnå minnelig løsnings/unngå PFU-behandling.»

I sin argumentasjon for hvorfor AN har begått presseetiske overtramp overfor ham ved publiseringen av den påklagede kronikken, viser klager også til en vedlagt skjermdump (se vedlegg 1, sekr. anm.): «Denne skjermdumpen viser hvordan AN publiserte og utstyrte leserinnlegget fra Morten Strøksnes. Utover tittelen er det mest fremhevede i denne saken en særdeles tydelig sitatblokk (...) Det er åpenbart at dette sitatet (og de øvrige nevnt i hovedklage) er sterkt rammende for både undertegnede og Bodø Nu. Summen av alle rammende påstander, og ikke minst hvordan AN velger å *bruke* disse i sin presentasjon, tilsier samtidig imøtegåelse.»

Klager utdyper også hvorfor det tok tid før han kom med et tilsvaer; han var midt i en dokumentarfilmminnspilling på publiseringdagen og også dagen etter. Klager skriver: «At jeg da drøyer noen dager til med mitt tilsvaer (på et leserinnlegg som er på nærmere 3.000 ord) er uvesentlig. Skaden hadde skjedd og jeg ville levere et ordentlig tilsvaer, hvilket jeg gjorde 27. august.»

Slik klager ser det, har AN også brutt både VVP punkt 4.14 og 3.2 i tilknytning til kronikken. Hva gjelder punkt 3.2 (kildekritikk og faktakontroll), påpeker klager at «AN har medgått at de mottok leserinnlegget kun 45 minutter før publisering», og han spør: «Et innlegg på syv A4-sider – nærmere 3.000 ord. Hvordan kunne AN utføre en kritisk gjennomgang av kilder på denne tiden? Hvordan kunne AN kontrollere at opplysninger som gis var korrekte? Den åpenbare konklusjon er at en slik kontroll *ikke* skjedde. Og hva gjelder bredde og relevans i valg av kilder valgte AN på toppen av dette å droppe samtidig imøtegåelse.»

Klager avviser videre ANs argument om at det handlet om en løpende debatt: «ANs sjefredaktør har rett i at jeg den 5. august skrev to setninger på Facebook på min private profil. Med dette som grunnlag påberoper han seg *løpende debatt* – og anbefaler PFU å avvise klagen.»

Klager anfører også: «At Strøksnes senere – i etterrasjonaliseringens tegn og etter et intimt samarbeid med Avisa Nordland og journalist Siri Gulliksen om all den videre, massive dekning – gir meg og mine to setninger den tvilsomme æren for å ha igangsatt hans ordgyteri, må sees på med et rolig, objektivt blikk.»

Når det gjelder den påklagede nyhetsartikkelen, mener klager at «ANs sjefredaktør forsøker å unndra denne sak PFU-behandling fordi [han] ifølge [redaktøren] har fått innfridd alle krav til minnelig løsnings». Klager påpeker: «Faktum er at minnelig løsnings *ikke har funnet sted* – og at PFU utelukkende bør se på det rene saksforholdet, nemlig ANs spekulative og misvisende vinkling på denne saken.»

Etter klagers mening ble «[d]enne spekulative vinklingen (...) utført av AN – med overlegg». I tillegg mener klager at AN burde rettet opp straks, og iallfall «den dag han mottok PFU-klagen». Klager opplyser også at han i dialogen om en minnelig løsnings med ANs

sjefredaktør skrev følgende: «*Så regner jeg det som en del av avtalen at tittelen endres umiddelbart.*» Og i en oppfølging presiserte klager overfor sjefredaktøren: «*Om du fant/finner det korrekt, upåaktet av eventuell minnelig løsning, å endre tittelen i den angjeldende sak, burde det vært gjort allerede da klagen ble mottatt.*» Sjefredaktøren skal ha besvart dette slik: «*Det vil være uryddig av meg å gjøre endringer i en artikkel som kan bli innklaget for PFU – før den originale artikkelen kommer til behandling i utvalget. (...) Dersom tidsfaktoren var viktig for deg kunne du tatt kontakt med meg umiddelbart etter publisering for dialog om saken.*»

For klager fremstår argumentasjonen «som ullen og uforståelig». Klager skriver: «Her har vi rett og slett en redaktør som lar en erkjent feilaktig og misvisende tittel forbli publisert i sin rammende form – mot bedre vitende. Jeg ber derfor PFU også vurdere dette faktum opp mot VVP 4.13: Feilaktige opplysninger skal rettes og eventuelt beklages snarest mulig.» For øvrig viser klager også til vedlagte kommunikasjon om den minnelige løsningen.

Avisa Nordland skriver: «Det er ingen liten frekkhet av Geir Are Jensen å hevde at forsøket på en minnelig ordning representerer et 'nytt klart brudd på VVP', og nå på punkt 4.13. For det første er det forhold at en overskrift er misvisende eller ufullstendig ikke ensbetydende med at den er direkte feilaktig og for det andre glemmer Jensen åpenbart at en stor del av tiden som ble brukt på å oppnå minnelig ordning skyldes sene reaksjoner fra hans side.»

For øvrig mener AN at avisen i det første tilsvaret «har påpekt det faktum at innlegget som er påklagd fra Strøksnes ble skrevet som et svar på oppfordring fra Jensen, og at [ANs] korrigeringer og handling for øvrig i forsøket på å få til minnelig ordning oppfylte Jensens krav til overmål».

Slik AN ser det, forsøker klager «å fremstille innlegget fra Strøksnes som om dette er et produkt av felles innsats fra Strøksnes og [AN] i den hensikt å ramme Jensen og Bodø Nu sterkest mulig». AN påpeker: «Vi minner igjen om at Strøksnes' første innlegg opprinnelig ble publisert først i Adresseavisen, Nordlys og Bergens Tidende, og noen dager senere i Avisa Nordland. Det andre innlegget, som Jensen klager på, kom etter at Strøksnes fikk svar fra flere i Bodø, også AN-medarbeidere. Dette innlegget angrep ikke bare Bodø NU, men en rekke andre personer i byen, inklusive AN og AN-medarbeidere. Det er imidlertid helt klart – som det ble publisert i Jensens egen avis – at Strøksnes selv uttalte at 'Den utløsende faktor var Geir Are Jensen sin direkte oppfordring til å finne konkrete eksempler på kameraderi og noe som kan minne om korrupsjon i Bodø.'»

I sin argumentasjon vedrørende VVP punkt 3.2 og 4.14 viser AN for øvrig til hva PFU uttalte i klagesak 282/15, som har paralleller til foreliggende klage:

«Ett moment er at dette handler om en meningsartikkel, der det vanligvis skal være stor takhøyde og rom for både spissere formuleringer og sterkere meninger enn på nyhetsplass. Denne konteksten – meningssjangeren – minner dermed leseren på at det overordnet sett handler om en subjektiv ytring, ikke nødvendigvis fakta, noe som dessuten er relevant for vurderingen av VVP-punkt 3.2 (om kildekritikk og -kontroll), som også er påklaget. Slik utvalget ser det, er punkt 3.2 imidlertid ikke brutt. Det sentrale er ikke om påstandene er faktasjekket, men om klager skulle fått imøtegått dem samtidig. Et annet moment som taler for at imøtegåelsen kunne innhentes i ettertid, er at klager besitter en rolle og posisjon som gjør at han må tåle et kritisk søkelys på seg. Utvalget har dessuten akseptert at prinsippet om retten til samtidig imøtegåelse kan fravikes når angrep, påstander og beskyldninger inngår som ledd i en løpende meningsutveksling, selv om dette unntaket strengt tatt er hjemlet i

VVp-punkt 4.15. Utvalget merker seg i tillegg at klager fikk sitt svar på trykk så snart det forelå, og at AN også kontaktet klager for hans imøtegåelse så snart denne første av de påklagede kommentarartiklene var publisert.»

Videre fastholder AN at avisa «har ryddet opp etter den misvisende overskriften» i den påklagede nyhetsartikkelen. AN anfører: «Det er ikke korrekt at vi har erkjent at den var feilaktig, som Jensen påstår, men vi har erkjent at den var misvisende. Dette har vi beklaget til fulle, både på papir og på nett, og dessuten u[t]betalt det beløp som Jensen ønsket som del av [en] minnelig løsning. Vi fastholder at dette mer enn gjenoppretter den minimale skade en misvisende overskrift kan ha skapt.»